

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกและปัจจัยทำนายการถูกละเมิดกรรมของ ผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุตั้งแต่อายุ 60 ปีขึ้นไปที่ยังอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดนครราชสีมา สุ่มตัวอย่าง โดยเลือกอำเภอที่เป็นตัวแทนในแต่ละชั้นของอำเภอ โดยวิธีสุ่มแบบหลายชั้น (Multistage Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 140 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์สถิติทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งผลการวิจัยได้เสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานและปัจจัยคัดสรรของผู้สูงอายุ ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ของผู้สูงอายุ และครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ สภาพที่อยู่อาศัย ประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิต และประวัติเกี่ยวกับการเสพติดและ/ หรือของมีเมาของสมาชิกในครอบครัว ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทักษะของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว แสดงไว้ในตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความชุกของการถูกละเมิดกรรมของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา แสดงโดยการบรรยายและตารางที่ 3

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ อายุ เพศ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ/ หรือ เสพยาของสมาชิกในครอบครัว ทักษะของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการถูกละเมิดกรรมของผู้สูงอายุ แสดงไว้ในตารางที่ 5-13

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์อำนาจในการทำนายการถูกละเมิดกรรมของผู้สูงอายุในจังหวัดนครราชสีมา จากปัจจัยคัดสรร ได้แก่ เพศ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ/ หรือ เสพยาของสมาชิกในครอบครัว ทักษะของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว แสดงไว้ในตารางที่ 14-18

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์สถิติทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences) ได้ผลการวิเคราะห์ซึ่งสามารถอธิบายในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สูงอายุและปัจจัยคัดสรร ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ของผู้สูงอายุ และครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ สภาพที่อยู่อาศัย ประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติเกี่ยวกับการเสพลิงเสพติดและ/หรือของมีนเมาของสมาชิกในครอบครัว ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุและสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุ และครอบครัว

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้สูงอายุ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 140)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
อายุ			71.2	8.09
60-69 ปี	76	54.3		
70 ปีขึ้นไป	64	45.7		
เพศ				
ชาย	51	36.4		
หญิง	89	63.6		
จำนวนเงินรายได้ของผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยต่อเดือน				
100-1,000 บาท	76	54.3		
1001-3000 บาท	35	25		
3001-5000 บาท	23	16.4		
มากกว่า 5,000 บาท	6	4.3		
จำนวนเงินรายได้ของครอบครัวผู้สูงอายุโดยเฉลี่ยต่อเดือน				
100-1000 บาท	87	62.1		
1001-3000 บาท	33	23.6		
3001-5000 บาท	16	11.4		
มากกว่า 5000 บาท	4	2.9		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 140)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
แหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายของผู้สูงอายุ				
ตนเอง	47	33.6		
บุตร	84	60.0		
ญาติ	4	2.9		
รัฐบาล	5	3.6		
ความเพียงพอของรายได้				
เพียงพอ	93	66.4		
ไม่เพียงพอ	47	33.6		
ลักษณะของที่อยู่อาศัย				
อาศัยอยู่บ้านตามลำพัง	11	7.9		
อาศัยอยู่ในบ้านคู่สมรส	33	23.6		
อาศัยอยู่ในบ้านกับสมาชิก	96	68.6		
ในครอบครัว				
ประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว				
ไม่มี	136	97.1		
มี	4	2.9		
ประวัติเกี่ยวกับการเสพติด และ/หรือของมีเนมาของสมาชิกในครอบครัว				
ไม่มี	120	85.7		
มี	20	14.3		
โรคประจำตัว				
ไม่มี	56	40		
มี	84	60		

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.6) มีอายุอยู่ในช่วง 60-70 ปี (ร้อยละ 54.3) โดยมีอายุเฉลี่ย 71.20 ปี ($SD = 8.09$) จำนวนเงินรายได้เฉลี่ย 1-1,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 54.3) จำนวนเงินรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 1-1,000 บาท (ร้อยละ 62.1) มีบุคคลสนับสนุนค่าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดคือบุตร (ร้อยละ 60) ส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเพียงพของรายได้ (ร้อยละ 66.4) อาศัยอยู่ในบ้านกับสมาชิกในครอบครัว (ร้อยละ 68.6) ไม่มีประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว (ร้อยละ 97.1) ไม่มีประวัติเกี่ยวกับการเสพติด และ / หรือของมีพิษของสมาชิกในครอบครัว (ร้อยละ 85.7) และส่วนใหญ่มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 60)

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้สูงอายุจำแนกตามระดับคะแนนของ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ทักษะคิดของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว

ระดับคะแนน	จำนวน (n = 140)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
ภาวะสุขภาพ			8.0	3.35
ไม่ดี	115	82.1		
ดี	25	17.9		
ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน			19.29	1.67
ต้องการความช่วยเหลือทั้งหมด	36	25.7		
ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน				
ความสามารถทำได้ทั้งหมด	104	74.3		
ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ			20.99	4.18
ไม่ดี	138	98.6		
ดี	2	1.4		
สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว			12.72	2.77
ไม่ดี	137	97.9		
ดี	3	2.1		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ระดับคะแนน	จำนวน (n = 140)	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD
สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว			10.69	4.32
ไม่ดี	112	80.0		
ดี	28	20.0		
รวม	140	100		

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีการรับรู้ของตนเอง มีภาวะสุขภาพในระดับไม่ดี (ร้อยละ 74.6) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 8.00 คะแนน (SD = 3.35) มีความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในระดับที่ทำได้ทั้งหมด (ร้อยละ 74.3) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.29 คะแนน (SD = 1.67) รับรู้ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุอยู่ในระดับไม่ดี (ร้อยละ 52.9) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 20.99 คะแนน (SD = 4.18) มีสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวในระดับไม่ดี (ร้อยละ 52.1) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 12.72 คะแนน (SD = 2.77) และส่วนใหญ่รับรู้สถานะทางการเงินของคนและครอบครัวอยู่ในระดับไม่ดี (ร้อยละ 90) โดยมีคะแนนเฉลี่ย 10.69 คะแนน (SD = 4.32)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความชุกของการทารุณกรรมผู้สูงอายุ ได้คำนวณหาอัตราความชุก โดยเปรียบเทียบจำนวนผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมในขณะเวลาที่ทำการศึกษากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา วิเคราะห์หาค่าร้อยละโดยใช้สูตรหาอัตราความชุก ดังนี้

$$\text{Prevalence Rate} = \frac{X \times k}{Y}$$

เมื่อ X = จำนวนผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมทุกรายในขณะเวลาที่ทำการศึกษา เท่ากับ

103 คน

Y = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เท่ากับ 140 คน

k = 100 (ค่าคงที่)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร Prevalence Rate} &= \frac{103 \times 100}{140} \\ &= 73.57 \end{aligned}$$

สรุปได้ว่าจากจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่ศึกษา 140 ราย พบว่า มีผู้สูงอายุถูกทารุณกรรมจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.57

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการทารุณกรรมในผู้สูงอายุ
(n = 140)

องค์ประกอบของการทารุณกรรม		จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การทารุณกรรมด้านร่างกาย	ไม่ถูกทารุณกรรม	119	85		
	ถูกทารุณกรรม	21	15	8.29	0.82
การทารุณกรรมด้านจิตใจ	ไม่ถูกทารุณกรรม	65	46.4		
	ถูกทารุณกรรม	75	53.6	13.52	2.22
การเอาผลประโยชน์จากผู้สูงอายุ	ไม่ถูกทารุณกรรม	82	58.6		
	ถูกทารุณกรรม	58	41.4	2.75	1.03
การทอดทิ้ง	ไม่ถูกทารุณกรรม	117	83.6		
	ถูกทารุณกรรม	23	16.4	6.60	1.05
การล่วงละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุ	ไม่ถูกทารุณกรรม	93	66.4		
	ถูกทารุณกรรม	47	33.6	12.58	1.76
รวม	ไม่ถูกทารุณกรรม	37	26.4		
	ถูกทารุณกรรม	103	73.6	8.75	.92

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมผู้สูงอายุมีประสบการณ์ของการถูกทารุณกรรม จำนวน 103 ราย (ร้อยละ 73.6) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.75 (SD = .92) เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า มีการทารุณกรรมด้านจิตใจมากที่สุด จำนวน 75 ราย (ร้อยละ 53.6) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.52 (SD = 2.22) รองลงมาตามลำดับคือ การเอาผลประโยชน์จากผู้สูงอายุ จำนวน 58 ราย (ร้อยละ 41.4) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (SD = 1.03) การล่วงละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุ จำนวน 47 ราย (ร้อยละ 33.6) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.58 (SD = 1.76) การทอดทิ้ง จำนวน 23 ราย (ร้อยละ 16.4) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.60 (SD = 1.05) และการทารุณกรรมด้านร่างกาย จำนวน 21 ราย (ร้อยละ 15) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.29 (SD = 0.82)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ เพศ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือ เสพยาของสมาชิกในครอบครัว ทักษะคิดของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัวกับ

การถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ แสดงไว้ในตารางที่ 5-13

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	อายุ		รวม	Chi-square	Sig
	ต่ำ (60-69 ปี)	สูง (≥ 70 ปี)			
ไม่ถูกทารุณกรรม	18	19	37	.037	.848
เปอร์เซ็นต์	48.6%	51.4%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	52	51	103		
เปอร์เซ็นต์	50.5%	49.5%	100.0%		
รวม	70	70	140		
เปอร์เซ็นต์	50.0%	50.0%	100.0%		

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ	เพศ		รวม	Chi-square	Sig
	ชาย	หญิง			
ไม่ถูกทารุณกรรม	15	22	37	.367	.545
เปอร์เซ็นต์	40.5%	59.5%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	36	67	103		
เปอร์เซ็นต์	35.0%	65.0%	100.0%		
รวม	51	89	140		
เปอร์เซ็นต์	36.4%	63.6%	100.0%		

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว
กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	ประวัติการเจ็บป่วยทางจิต ของสมาชิกในครอบครัว		รวม	Chi-square	Sig
	ไม่มีประวัติ	มีประวัติ			
ไม่ถูกทารุณกรรม	37	0	37	1.479	.224
เปอร์เซ็นต์	100.0%	.0%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	99	4	103		
เปอร์เซ็นต์	96.1%	3.9%	100.0%		
รวม	136	4	140		
เปอร์เซ็นต์	97.1%	2.9%	100.0%		

จากตารางที่ 7 พบว่า ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัวกับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว		รวม	Chi-square	Sig
	ไม่มีประวัติ	มีประวัติ			
ไม่ถูกทารุณกรรม	36	1	37	5.510	.019*
เปอร์เซ็นต์	97.3%	2.7%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	84	19	103		
เปอร์เซ็นต์	81.6%	18.4%	100.0%		
รวม	120	20	140		
เปอร์เซ็นต์	85.7%	14.3%	100.0%		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	ภาวะสุขภาพ		รวม	Chi-square	Sig
	สุขภาพดี	สุขภาพไม่ดี			
ไม่ถูกทารุณกรรม	33	4	37	1.702	.192
เปอร์เซ็นต์	89.2%	10.8%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	82	21	103		
เปอร์เซ็นต์	79.6%	20.4%	100.0%		
รวม	115	25	140		
เปอร์เซ็นต์	82.1%	17.9%	100.0%		

จากตารางที่ 9 พบว่า ภาวะสุขภาพไม่มีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันกับ
การถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน		รวม	Chi-square	Sig
	ปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ทั้งหมด	ต้องการความ ช่วยเหลือ			
ไม่ถูกทารุณกรรม	27	10	37	.045	.831
เปอร์เซ็นต์	73.0%	27.0%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	77	26	103		
เปอร์เซ็นต์	74.8%	25.2%	100.0%		
รวม	104	36	140		
เปอร์เซ็นต์	74.3%	25.7%	100.0%		

จากตารางที่ 10 พบว่า ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันไม่มีความสัมพันธ์กับ
การถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ
กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	ทัศนคติของสมาชิกใน ครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ		รวม	Chi- square	Sig
	ทัศนคติไม่ดี	ทัศนคติดี			
ไม่ถูกทารุณกรรม	37	0	37	.729	.393
เปอร์เซ็นต์	100.0%	.0%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	101	2	103		
เปอร์เซ็นต์	98.1%	1.9%	100.0%		
รวม	138	2	140		
เปอร์เซ็นต์	98.6%	1.4%	100.0%		

จากตารางที่ 11 พบว่า ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุไม่มี
ความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวกับการถูก
ทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว		รวม	Chi- square	Sig
	ไม่ดี	ดี			
ไม่ถูกทารุณกรรม	37	0	37	1.101	.294
เปอร์เซ็นต์	100.0%	.0%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	100	3	103		
เปอร์เซ็นต์	97.1%	2.9%	100.0%		
รวม	137	3	140		
เปอร์เซ็นต์	97.9%	2.1%	100.0%		

จากตารางที่ 12 พบว่า สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการถูก
ทารุณกรรมของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัวกับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยใช้ χ^2 -Test

ผู้สูงอายุ	สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว		รวม	Chi-square	Sig
	ไม่ดี	ดี			
ไม่ถูกทารุณกรรม	35	2	37	6.695	.010*
เปอร์เซ็นต์	94.6%	5.4%	100.0%		
ถูกทารุณกรรม	77	26	103		
เปอร์เซ็นต์	74.8%	25.2%	100.0%		
รวม	112	28	140		
เปอร์เซ็นต์	80.0%	20.0%	100.0%		

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์อำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากปัจจัยคัดสรร ได้แก่ เพศ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว ทศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว แสดงไว้ในตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยแสดงในรูปตารางเมตริก
สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
อายุ (1)	1									
เพศ (2)	.162	1								
ประวัติการเจ็บป่วยของทางจิตของสมาชิก ในครอบครัว (3)	.001	-.137	1							
ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของ สมาชิกในครอบครัว (4)	-.051	-.327**	.175*	1						
กิจวัตรประจำวัน (5)	.170*	.140	-.003	-.007	1					
ภาวะสุขภาพ (6)	.141	.082	-.080	.183*	.152	1				
ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มี ต่อผู้สูงอายุ (7)	-.055	-.034	-.021	.123	-.071	-.056	1			
สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว (8)	-.016	-.093	-.025	.222**	-.087	.060	.398**	1		
สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและ ครอบครัว (9)	-.077	-.067	-.086	.153	.033	.140	-.060	.049	1	
ถูกทารุณกรรม (10)	-.025	.051	.103	.198(*)	-.018	.110	.072	.089	.219**	1

* $p < .05$, ** $p < .01$

จากตารางที่ 14 เป็นการตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ ซึ่งพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยมีความสัมพันธ์ ตั้งแต่ .327 ถึง .398 แต่ไม่มีตัวอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงกว่า .75 จึงสามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อหาอำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ โดยไม่มีปัญหาเกี่ยวกับตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กันเองสูง (Multicollinearity) ตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ถดถอยโลจิสติก (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์, 2540, หน้า 77) ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำ ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปร จำนวน 9 ตัว ได้แก่ อายุ เพศ ภาวะสุขภาพ ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกใน ครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ / หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว ไปวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก เพื่อหาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุได้ ดัง ตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติก สำหรับปัจจัยที่มีอำนาจในการทำนายผู้สูงอายุ
ที่ถูกทารุณกรรม จากการที่ผู้สูงอายุถูกทารุณกรรม ($Y = 1$) เมื่อเปรียบเทียบกับผู้สูงอายุ
ที่ไม่ถูกทารุณกรรม ($Y = 0$)

	β	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(β X)	95.0% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
ขั้นที่ 1								
สถานะภาพทางการเงินของ ผู้สูงอายุและครอบครัว	1.776	.762	5.441	1	.020	5.909	1.328	26.290
ค่าคงที่	.788	.204	14.959	1	.000	2.200		
ขั้นที่ 2								
ประวัติการดื่มเหล้าและ/ หรือเสพยาของสมาชิกใน ครอบครัว	1.952	1.054	3.432	1	.064	7.043	.893	55.560
สถานะภาพทางการเงินของ ผู้สูงอายุและครอบครัว	1.663	.769	4.679	1	.031	5.274	1.169	23.796
ค่าคงที่	-1.308	1.112	1.386	1	.239	.270		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

β	แทน ค่าประมาณของพารามิเตอร์ในตัวแบบการถดถอยโลจิสติก
S.E.	แทน Standard error ของ β
Wald	แทน Wald Statistic = $(\beta / \text{S.E.})^2$
d.f	แทน degree of freedom
Sig	แทน p-Value ของการทดสอบพารามิเตอร์ของตัวแบบ
R^2	แทน R-Statistic โดยที่ $R = \pm[(\text{Wald}-2\text{d.f.})/(-2L)]^{1/2}$ เมื่อ L แทน log likelihood ของตัวแบบ
Exp(β X)	แทน odds ซึ่งเท่ากับ Prob (event) / Prob (no event)

จากตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก เพื่อหาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุได้ผล ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตัวแปรอิสระที่เข้าสมการถดถอยโลจิสติก ในอันดับแรกคือ สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว แสดงว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานะทางการเงินของตนและครอบครัวไม่ดี มีโอกาสถูกทารุณกรรมสูงกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานะทางการเงินของตนและครอบครัวดี ถึง 5.9 เท่า ($R^2 = .083$)

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวทำนายประวัติการดื่มเหล้าและ / หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว แสดงว่า ผู้สูงอายุที่มีประวัติการดื่มเหล้าและ / หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว มีโอกาสถูกทารุณกรรมสูงกว่าผู้สูงอายุที่ไม่มีประวัติการดื่มเหล้าและ / หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว ถึง 0.13 เท่า และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัวที่ไม่ดี มีโอกาสถูกทารุณกรรมสูงกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุดี ถึง 7 เท่า ($R^2 = .138$)

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกในการทดสอบความเหมาะสมของปัจจัยเสี่ยงที่ใช้ในโมเดล (Omnibus Tests of Model Coefficients)

		Chi-square	df	Sig
ขั้นที่ 1	Step	8.165	1	.004
	Block	8.165	1	.004
	Model	8.165	1	.004
ขั้นที่ 2	Step	5.689	1	.017
	Block	13.854	2	.001
	Model	13.854	2	.001

จากตารางที่ 16 พบว่า ขั้นที่ 1 ค่าสถิติทดสอบไค-สแควร์ (χ^2 - test) มีค่าเท่า 8.165 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ Sig = .004 แสดงว่า ปัจจัยที่มีอำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมที่ใช้ในโมเดลมีความเหมาะสม นั่นคือปัจจัยที่มีอำนาจในการทำนายบางตัวมีอิทธิพลต่อการทำนายผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม

ขั้นที่ 2 พบว่า ค่าสถิติทดสอบไค-สแควร์ (χ^2 - test) เท่ากับ 13.854 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ Sig = .001 แสดงว่า ปัจจัยที่มีอำนาจในการทำนายการถูกทารุณกรรมที่ใช้ในโมเดลมีความเหมาะสม นั่นคือ มีปัจจัยที่มีอำนาจในการทำนายบางตัวมีอิทธิพลต่อการทำนายผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรม

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล
(Model Summary)

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	153.533	.057	.083
2	147.844	.094	.138

จากตารางที่ 17 พบว่า ขั้นที่ 1 ค่า -2 Log likelihood เท่ากับ 153.533 ซึ่งมีค่าต่ำ แสดงว่า โมเดลสมการถดถอยโลจิสติก ที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) เท่ากับร้อยละ 5.7 และ ร้อยละ 8.3

ขั้นที่ 2 ค่า -2 Log likelihood เท่ากับ 147.844 ซึ่งมีค่าต่ำ แสดงว่า โมเดลสมการถดถอยโลจิสติก ที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) เท่ากับ ร้อยละ 9.4 และร้อยละ 13.8

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกในการทดสอบความถูกต้องของสมการทำนาย
ผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมและไม่ถูกทารุณกรรม

กลุ่มตัวอย่างจริง		ผลจากการทำนาย		
		ไม่ถูกทารุณกรรม	ถูกทารุณกรรม	% ความถูกต้อง
Step 1	ไม่ถูกทารุณกรรม	0	37	.0
	ถูกทารุณกรรม	0	103	100.0
	รวม			73.6
Step 2	ไม่ถูกทารุณกรรม	0	37	.0
	ถูกทารุณกรรม	0	103	100.0
	รวม			73.6

จากตารางที่ 18 พบว่า ขั้นที่ 1 แสดงประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติกที่ใช้สมการทำนายกลุ่มผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมได้ถูกต้อง ร้อยละ 100 และทำนายกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ถูกทารุณกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 0 โดยเฉลี่ยแล้วสมการถดถอยโลจิสติกสามารถทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 73.6

ขั้นที่ 2 แสดงประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติกที่ใช้สมการทำนายกลุ่มผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 100 และทำนายกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ถูกทารุณกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 0 โดยเฉลี่ยแล้วสมการถดถอยโลจิสติกสามารถทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 73.6

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกสามารถนำมาแทนค่าในสมการถดถอยดังนี้
สมการถดถอยในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ สรุปได้ดังสมการถดถอยโลจิสติก คือ

$$P(\text{โอกาสที่ผู้สูงอายุจะถูกทารุณกรรม}) = \frac{1}{1+e^{-Z}}$$

$$Z = \beta_0 + \beta_1(x_1) + \beta_2(x_2) + \beta_3(x_3) + \beta_4(x_4) + \beta_5(x_5) + \beta_6(x_6) + \beta_7(x_7) + \beta_8(x_8) + \beta_9(x_9)$$

โดยที่

P = โอกาสที่ผู้สูงอายุจะถูกทารุณกรรม

e = Base of Natural Logarithms ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.7183 โดยประมาณ

$Z = \beta_0 + \beta_1(\text{อายุ}) + \beta_2(\text{เพศ}) + \beta_3(\text{ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว}) + \beta_4(\text{ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว}) + \beta_5(\text{ภาวะสุขภาพ}) + \beta_6(\text{ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน}) + \beta_7(\text{ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ}) + \beta_8(\text{สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว}) + \beta_9(\text{สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว})$

β_1 = สัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระในสมการถดถอยโลจิสติก

β_0 = ค่าคงที่

สมการถดถอยโลจิสติก อยู่ในรูปของ $\ln(p_x/q_x) = b_0 + b_1X_1 + \dots + b_pX_p$

ดังนั้นสมการถดถอยในการทำนายการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุ สรุปได้ดังสมการถดถอยโลจิสติก ดังนี้

$\ln (\text{โอกาสเกิดการถูกทารุณกรรม/โอกาสไม่ถูกทารุณกรรม}) = -1.308 + 1.952 (\text{ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว}) + 1.663 (\text{สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว})$

จากสมการหมายความว่า โอกาสการเกิดการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุมีผลมาจากประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว และสถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว